కన్నె వయసు

సరళా ఉపాధ్యాయ్

— ౦ —

"బావా, కాఫీ!"

వీణ మీటినట్లు వినిపించింది. కిటికీ దగ్గర నిలబడి దూరంగా కన్పిస్తున్న జంట గులాబీలను తన్మయంతో చూస్తున్న పరమేశ్వర్ వెనక్కి తిరిగాడు "బాగున్నావా అరుణా!" చిరునవ్వుతో పలకరించాడు.

"ఆఁ" అన్నట్లు తలాడించింది. బల్ల కానుకుని నుంచుంది ఓరకంట అతన్ని చూస్తూ. తలెత్తి ఫ్రీగా చూడక ఆ ఓర చూపులేమిటి? తనేం పరాయివాడా అనుకున్నాడు పరమేశ్వర్ మనసులో. చిరాగ్గా ఖాళీగ్లాసు తీసుకుని వెళ్ళిపోయిందరుణ.

ఏమీ తోచక వంటింటికేసి వచ్చాడు పరమేశ్వర్. అతన్ని చూసి మేనత్త శాంతమ్మ పీట వాల్చింది కూర్చోమన్నట్లు. "అరుణా బావకు నీళ్ళు తోడమ్మా" అని కేకేసి, "బాబూ స్నానం చెయ్యి. సగం బడలిక తగ్గుతుంది. వంటకూడా ఐపోవచ్చింది భోంచేసెద్దువుగాని" అని, "ఏమే అరుణా నీళ్ళు తోడుతున్నావా, ఆ పుస్తకంలోనే మునిగిపోయావా?" కేకవేసి, "దీనికదేమిటో ఈ మధ్య పుస్తకాల పిచ్చి మరీ ఎక్కువైపోయింది." స్వగతంగా గొణుక్కుంది.

"ఫర్వాలేదత్తయ్యా. నేతోడుకుంటా. పరాయిలా ఏమన్నానా?"

టవల్ తీసుకుని బాత్ రూంలో అడుగెట్టిన పరమేశ్వర్ కు, అంతవరకూ అక్కడున్న అరుణ. అతన్ని చూసి గబగబా వెళ్ళిపోవడం చూస్తే వింతనిపించి, "ఏమిటి అరుణ ఇంతలో మారిపోయింది తాను సరదాగా నాలుగు రోజులు గడపవచ్చని మిత్రులు మైసూర్ టూర్ ప్రోగ్రాం వేసినా తప్పించుకుని వచ్చాను ఇదేమో నన్ను చూస్తేనే సిగ్గులు వలకబోస్తూ పారిపోతోంది" అనుకున్నాడు మనసులో.

భోజనం చేస్తుండగా రామారావు గారన్నారు: "అరుణా సాయంత్రం బావా, నువ్వూ ఎటైనా వెళ్ళండమ్మా"

అరుణ ఏమంటుందోనని ఆమె కేసి చూశాడు పరమేశ్వర్. ఆమె తలవంచుకుని మౌనంగా ఉండటంతో అన్నాడు — "లేదు మామయ్యా! సాయంత్రం నేనో ఫ్రెండుని కలవాలి—"

అరుణ ఏవేవో అనుకుంది ఆ కాసేపట్లోనే. తను రానుఅనాలనీ బావ తన్ను ఏకాంతంగా బతిమాలుతాడనీ, అప్పుడు ఒప్పుకోవాలనీ.. కాని అన్నీ పరమేశ్వర్ పటాపంచలు చేసి వేశాడు. అతనసలు తనతో ఏకాంతంగా మాట్లాడటానికి తహ తహలాడుతున్నట్లే లేదు అదివరకు ఎంత సరదాగా చిలిపిగా వుండేవాడు విసుక్కుంది మనసులో.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం. కాఫీ తాగుతూ హాల్లో పరమేశ్వర్ అడిగాడు. — "ఇవాళ నీకు వీలవుతుందా అరుణా బీచ్ కి వెళ్దాం—" అలా అతను అందరిలో కాకుండా, ఏకాం

తంతో అడిగుంటే ఏమనేదో అరుణ కాని అప్పుడు మాత్రం ఆమెకు కోపం ముంచు కొచ్చింది —

"సాయంత్రం, నా ఫ్రెండు దగ్గరికి వెళ్ళాలి—" అంది పెంకిగా. చిన్నటి అతని మాటను అతనికే అప్పగిస్తూ. లేకపోతే తనకి తెలియకుండా ఏ ఫ్రెండున్నాడని చిన్న పిల్లా అనాలి? ఇక అతనేం మాట్లాడలేదు. మౌనంగా కాఫీతాగి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంకోసారి అడిగితే వెళ్ళమనే ఉద్దేశంతో ముస్తాబయి వరండా కూర్చొని హాల్లో పేపరు తిరగేస్తూ. పరమేశ్వర్ ఆరుగంటలకు బయట కొచ్చాడు ట్రిమ్‌గా ముస్తాబయి. హాల్లో కూర్చున్న అరుణ కేసి ఓసారి చూసి తల వంచుకుని వెళ్ళిపోయాడు. అరుణ ఆశ నిరాశయింది.

"ఛ! ఏమిటీ [illegible] వైఖరి? బొత్తిగా మానవత్వం లేని పల్లెటూరి గబ్బిలాయిలా" అను కుంది మనసులో. ఉడుకు మోత్తనం ముంచుకొచ్చి శ్రద్ధగా అలంకరించుకున్న వస్తువులు తీసివారేసి మంచంమీద వాలింది. ఓ పావుగంట పోయాక అటు వెడుతున్న శాంతమ్మగారు, గదిలో మంచం మీద పడు కున్న కూతుర్ని చూసి అన్నారు. "అదేమిటే. అమ్మాయి [illegible] స్నేహితు రాలింటికి వెళ్ళాలని చెప్పావు? మరలా పడు కున్నావేం? వంట్లో కాని బాగాలేదా?" దగ్గరికొస్తూ అన్నారు.

"బాగానే వుంది. బద్ధకంగా అనిపించి మానేద్దామనుకున్నా. కాసేపయ్యాక వెడతానే..." లేచి [illegible] చీర కట్టుకుని [illegible]

రాత్రి భోజనాలయ్యాక పరమేశ్వర్, [illegible] వేసి వున్న తలుపులు తోసుకుని. అరుణ గదిలోకి వచ్చాడు. అతన్ని చూసి క్షణం కోపం, తొట్రుపాటు పడింది అరుణ. సాయంత్రం [illegible] తెచ్చి చదువుతున్న పుస్తకం, అతనికి కనబడకుండా ఎలా దాయాలో ఆమెకా క్షణంలో తోచక మంచం క్రిందకి జారవిడి చింది. అలా వేసిందే కాని అతను చూశాడేమో నని బెరుకుతో సరిగా మాట్లాడలేకపోయింది కాసేపు. అతను మామూలుగానే చనువుగా మాట్లాడుతూ, ఆమె [illegible] గమ నించనట్టే ప్రవర్తించాడు. అరుణ ఆశ్చర్యపోయింది. ఈ రెండు రోజుల్నుంచీ అంటీ ముట్టనట్టున్న మనిషి ఇప్పుడు అంతసరదాగా మాట్లాడుతున్నందుకు.

4 రోజులు గడిచిపోయాయి. పరమేశ్వర్ వచ్చి, [illegible] మామూలుగానే పరమేశ్వర్ తో పరాచికాలాడుతూ చనువుగా వుండసాగింది. ఆ చనువునొద్దీ అతన్ని [illegible] చూసినా పరమేశ్వర్ అది గమనించనట్టు ప్రవర్తించి, రెండు మూడుసార్లు అరుణకు అవకాశం కలిగించాడు. అసి అరుణ తన అందానికి అవమానం జరిగినట్లు భావించి అద్దంముందు నిలబడి తన్ను తాను పరీక్షించుకుంది.

తను అందగత్తె: సందేహంలేదు. కాని వాడెందుకు ఆకర్షింపలేకపోతోంది తన అందం? కాలేజీలో అందరూ తన్నుచూసి, తన పరిచయంకోసం తహ తహ లాడతారే. ఎంతమంది స్టూడెంట్సు తను మాట్లాడితే చాలని తపించిపోతున్నారు. [illegible], అంత పెద్ద ఆఫీసర్ తనని ఎలా చూస్తాడు? ఇంతమందిని ఆకట్టుకోగలిగిన తను వాని ముందు ఓడిపోతోంది. ఒకవేళ వాడు అర్థం లేని [illegible] పట్టుకుని తిరుగుతున్నాడేమో. ఓ అడుగుతనే ముందుకువేస్తే.... ఎలా ఎలా?

'ఏం చేస్తున్నాడో' అని పరమేశ్వర్ గది లోకి తొంగి చూసింది అరుణ. నిద్ర పోతున్నాడు అతను. తలుపులు దగ్గరగా వేసి మెల్లిగా మంచం దగ్గరకి నడిచింది. గాఢ నిద్రలో వున్నాడతను. ఆమెకు తను చూసే సినిమాలోని రొమాంటిక్ హీరోలందరూ గుర్తుకొచ్చారు. వాడ చాలా బావున్నాడు.

అనుకుంది. నిద్రపోతున్న అతన్ని చూస్తే ఓ చిలిపి వూహ తట్టిందామెకి. నీళ్ళు తెచ్చి మునివేళ్ళతో అతని ముఖంమీద పడేలా చిలకరించింది. ఉలిక్కి పడి కళ్ళు తెరిచి ఠక మూసుకోబోయాడు.

"ఆఁ, ఆఁ, మళ్ళీ పడుకుంటున్నావా. లేవావా" గారాబంగా అంటూ అతనిమీదకి వంగి లేవదీసింది.

"ఫో అరుణా! ఎంత చెత్తదానివి! చక్కని కలపాడు చేశావు" నిష్ఠూరంగా అంటూ నవ్వాడు.

"అబ్బో ఏమిటో అంత చక్కని కల! కొంపదీసి ఎదురుగుండా వున్న మమ్మల్నందరినీ మరిచి ఏ అందకత్తెతోనో ఆకాశ వీధుల్లోగాని విహరించడం లేదుకదా!"

"ఛ! అదేంకాదు. సైకాలజీ మీద నేనో ప్రశస్తమైన వ్యాసం రాసినట్లు నా ప్రొఫెసర్లందరూ నన్ను తెగమెచ్చుకుంటున్నట్లు... ప్చ్ అంతాపాడుచేశావు..."

"ఏ మహానుభావుడు బాబూ నిన్ను మెచ్చుకునేది! ఎదురుగుండా వున్నవాళ్ళ మనసులోది తెలుసుకోలేవు గాని. నిన్ను మెచ్చుకోడం కూడానా బావా! ఐతే జోక్ చేశావులే...." పక పక నవ్వసాగింది అరుణ.

"ఊఁ, ఇంతకీ నన్ను లేపిన కారణం" ఆమె భావం అర్థమయి తన్ను తాను అదుపులో పెట్టుకుంటూ అన్నాడు.

"ఏం తోచటంలేదు. ఎక్కడికైనా వెళ్దామని -"

"సరే ఎక్కడికెళ్దాం"

"నీ యిష్టం! ఎక్కడికైనా సరే ఇంట్లో బోర్‌గా వుంది."

"నాదేముంది! నువ్వే చెప్పు."

"పెద్ద నే చెప్పినట్లల్లా చేసేస్తోన్నట్లు, నే చెప్పినచోటికి వస్తావా?"

"ష్యూర్! చెప్పు. నువ్వెక్కడికి తీసికెళ్ళినా సరే నీతోపాటే వస్తా -" బుద్ధిగా అన్నాడు.

"అయితే తొందరగా తయారవు పావు గంటలో సిద్ధం కావాలి."

"ఓ అలాగే నేను పది నిమిషాల్లో తయారవుతాను కాని నీ సింగారం పది గంటలు చేస్తావేమో ....",

"ఏంకాదు. నువ్వు తయారయి నా గదిలోకి రా నేను సిద్ధంగా వుంటాను." అంటూ పరిగెత్తింది అరుణ హుషారుగా.

సరిగ్గా పదినిముషాలు పోయాక, "నేను రడీ" అంటూ అరుణ గది తలుపు తోశాడు. గదిలో అడుగెట్టిన వాడు ఛటుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు. అరుణ అద్దంముందు నిలబడి బ్లౌజుబ్యాక్ బటన్స్ అందక అవస్థ పడుతూంది. వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళబోతున్న పరమేశ్వర్ నుద్దేశించి "బావా! ప్లీజ్ హెల్ప్ మి!" సుతారంగా నవ్వుతూ అంది.

ఓ క్షణం అలాగే వుండి వెళ్ళబోయాడు. కొంటెగా ఏదో అనబోయిన అరుణ అతని ముఖంలోని గంభీరతని చూసి ఊరుకుంది.

ఇద్దరూ రోడ్ మీదకివచ్చారు. మౌనంగా

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యం

క్షయ, హస్తప్రయోగం, అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు, పోస్టు ద్వారాను వైద్యం చేయబడును. వరిబీజం (బుడ్డ) మూత్రవ్యాధులు, ఆపరేషన్ లేకుండా రండి
డా॥ దేవర, ఫోన్: 51 మార్కెట్ వద్ద తెనాలి
బ్రాంచి: 9 - డి. [illegible] స్ట్రీట్, మద్రాసు 17
SUVARNA

నడిచి లీలామహల్ చేరుకున్నారు టిక్కెట్లు తీసుకుని థియేటర్లో ప్రవేశించేసరికి న్యూస్ రీలు అయి, సెన్సార్ సర్టిఫికెట్టు చూపిస్తున్నారు అది ఏ సర్టిఫికెట్ పొందిన పూర్తి సెక్స్ ఇంగ్లీష్ పిక్చరు, పిక్చర్ మొదలయింది. ప్రతి సినిమా ప్రేక్షకులకు, పళ్ళు వేడెక్కిపోయేలా వుంది,

అరుణ మనసు ఉద్వేగంతో, ఆరాటంతో కంపించసాగింది ఇంటర్వెల్ అయింది ఏర్ కండిషన్డ్ థియేటర్ అయినా, ఇద్దరికీ మొహాల నిండా చెమటలు పోశాయి బయటికి వెళ్ళిన పరమేశ్వర్ తిరిగి షో మొదలయ్యాక వచ్చాడు లోపలికి. రసవత్తరంగా సాగుతోంది ప్రణయ ఘట్టం; అరుణ చెయ్యి అప్రయత్నంగా పరమేశ్వర్ చేతిమీద పడింది ప్రయత్న పూర్వకంగానే తిరిగి తీసుకోలేదామె అతనూ తీసుకోలేదు ఓరగా చూసి తిరిగి సినిమాలో లీనమైనా అతను అతన్నుండి ప్రోత్సాహమేమీ లభించక పోవటంతో అరుణే తన చెయ్యి వెనక్కి తీసుకుంది కొంతసేపు చూసి

పిక్చర్ పూర్తియాక బయటికి వచ్చారిద్దరూ. వాతావరణం చలిచలిగా వుంది "రిక్షాలో పోదామా" అన్నాడు పరమేశ్వర్ వద్దనలేదామె రిక్షాలో ఒకరి శరీరాలు ఒకరికి తగులుతుంటే అరుణకు గిలిగింతలు పెడుతున్నట్లుగా పులకరించింది అతగాడు మటుకు నిర్వికారంగా అల్లా కూర్చునివుంటే భరించలేక అరుణే సంభాషణ ప్రారంభించింది.

"బావా! సినిమా ఎలా వుంది?"

"బాగానే వుంది!" అంటున్న అతని ముఖం రిక్షా కుదుపుకు క్షణంసేపు అరుణ ముఖానికి దగ్గరగా వచ్చింది గుప్పున వచ్చిన వాసన పసిగట్టి అంది ఆశ్చర్యంగా, "బావా! నువ్వు సిగరెట్ కాలుస్తావా?" అరుణ వేపోమారు చూసి" సిగరెట్ పాకెట్ తీసి తాపీగా ఓ సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు అదే ఆమెకు జవాబన్నట్లుగా, పరమేశ్వర్! అతన్ని ఏ విధంగా అర్థం చేసుకోవాలో తెలియని దరుణకు "ఛీ ఏం మనిషి!!" అనుకుంది నిరుత్సాహంగా తనెంతగొప్పగా ఊహించుకుంది ఏ 'థ్రిల్లూ' లేకుండా అతి సామాన్యంగా. ఏ విశాలితోనో వెళ్ళినట్లుగా వుంది! ఛ ఛ! అరుణకు మనసంతా ఏదో భారంగా దిగులుగా అనిపించింది. అన్నం కూడా సరిగా తినలేకపోయింది. సినిమా జ్ఞాపకాలు మరింత చిరాకు కలిగించాయి. అరుణ ఓ వెన్నెల్లో కుర్చీ వేసుకుని కూర్చుంది నిద్రరాక. ఆ చల్లని వాతావరణం కూడా ఆమె మనసులో సెగలుపొగలు కక్కుతున్న తాపాన్ని తీర్చలేకపోతోంది ఆలోచనల మధ్య ఎప్పుడో ఆమెను నిద్రాదేవత తన కౌగిలిలోనికి లాక్కుంది

బావ తన వైపు ఎంతో ఆరాధనగా చూస్తున్నాడు తనూ అతనికేసి తన్మయంలో మునిగిపోయి చూస్తూవుంది ఇంతలో ఎవరో రాక్షసుడు వచ్చి ఒక్కదెబ్బతో బావను దూరంగా విసిరేశాడు తను అతనికి చిక్కిపోయింది గింగిలాడుతూ నిస్సహాయంగా "బావా! బావా!" అని ఆక్రోసిస్తోంది. క్రమంగా రాక్షసుడు మనిషిగా ఉష అన్నయ్య వేణుగా మారిపోయాడు! చూపులతోనే తన్ను తినేస్తున్నాడు, బావచూపులు తనకు, వెన్నెల్లా చల్లగా మంచిగంధంలా మధురంగా స్పృశిస్తే వేణు చూపులు,మంటల మధ్య వున్నట్లు కాల్చేస్తున్నాయి! తనలా వేణు కబంధ హస్తాలనుండి తప్పించుకొనేందుకు పెనుగులాడుతూనే బావకోసం కేకలు వేస్తోంది ఇంతలో ఎవరివో హస్తాలు వచ్చి తన్ని ఆతని బారినుండి రక్షించాయి. ఆ చేతులు పట్టుకుంది ఆత్రంగా తనకు మనసంతా చేద తీరినట్లు అయింది

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది అరుణ, ఒక్క క్షణం తనచేతులో నలుగుతున్న హస్తం ఎవరిదో అర్థంకాలేదు "నెమ్మదిగా నొనుకు.

ఆరోగ్య నిధి

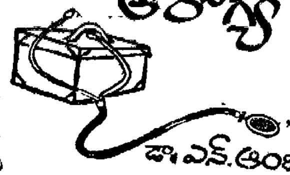

డా॥ ఎన్. ఆంజనేయులు

23. ఇంజక్షన్లు

జలుబు చేసినా, కొద్ది వేడి వచ్చినా పెన్సిలిన్ యింజక్షన్ చేయించుకోవటం పరిపాటయిపోయింది. ఇదివరలో ఏ భయమూ లేకుండా పెన్సిలిన్ మందు విరివిగా వాడేవారు కాని ఈ మధ్య పెన్సిలిన్‌కు రియాక్షన్లు ఎక్కువగా వస్తున్నాయి పెద్ద పెద్ద ఆస్పత్రులలో సయితము పెన్సిలిన్ రియాక్షనువల్ల రోగులు ప్రాణాలుకోల్పోయిన సంఘటనలు అప్పుడప్పుడూ పత్రికల్లో వస్తూనే వున్నాయి అయినా పల్లెటూళ్ళలో వైద్య పరిజ్ఞానం ఏ మాత్రం లేనివాళ్ళు కూడా ఇంజక్షన్లు చేయటం కద్దు పెన్సిలిన్ ఒకటే కాదు. దాదాపు అన్ని యింజక్షన్లవల్ల అడపా దడపా రియాక్షన్లు వస్తూనే వున్నాయి. అందువల్ల ఏ యింజక్షను చేయించుకోవాలన్నా ముందుగా ఆ మందు శరీరానికి సరిపడుతుందో లేదో పరీక్ష చేయించుకోవాలి. ముఖ్యంగా పెన్సిలిన్ యింజక్షన్లకు ఈ పరీక్ష చాలా అవసరం. ఇదివరలో పెన్సిలిన్ చేయించుకున్నా ఇప్పుడు రియాక్షను వచ్చే అవకాశం వుంది. ఎందుకయినా మంచిది ఏ ఇంజక్షనయినా తగు జాగ్రత్తలు తీసుకొని చేయించుకోండి. అంతే కాదు, డాక్టరుదగ్గర యింజక్షను చేయించుకోవటం వుత్తమం. ఇంజక్షన్లతో ఆటలాడటం పాముతో చెలగాటా లాడటం లాటిదే.

తెచ్చుకో..." రెండవచేత్తో తట్టుతూ అంటున్నాడు పరమేశ్వర్. "బావా...." అంది కలవరంగా పూర్తిగా కనులు తెరచి.

"కల వచ్చిందా.... ఇలా బైట పడుకుంటే, మంచులో చలిగాలిలా రొంప చేయదూ...." ఆప్యాయంగా అంటూ లేవదీశాడు. చేయి పట్టుకుని గదిలోకి తీసికెళ్ళి "హాయిగా నిద్రపో యింక పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు చేయక, అవే కల్లోకొచ్చి భయపెడతాయి." చిరునవ్వుతో అని తలుపులు జారేసి. వెళ్ళి పోయాడు, నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది అరుణ.

ఉదయమే హుషారుగా నిద్ర లేచింది అరుణ. బావకి కాఫీచేసి స్వయంగా తనే తీసికెళ్ళి యిచ్చింది. ఆమె మనసు పురివిప్పిన మయూరంలా నాట్యంచేస్తోంది. "బావకి తనంటే యిష్టము, అందుకు రాత్రి అతని ప్రవర్తనే నిదర్శనం" ఈ జ్ఞాపకాలే ఆమెకు క్షణం క్షణం ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తిస్తున్నాయి

సాయంత్రం కాగానే "ఏటయినా వెళ్దామా" అనితనె అడిగింది పరమేశ్వరిని అరుణ.

"నా కెక్కడికీ రావాలని లేదు. ఆ మొక్కల మధ్య కూర్చుంటాను కాసేపు, వెళితే నువ్వెళ్ళు....! అంటూ వెళ్ళిపోయాడు

ఓ గంట పోయాక ఏమీ తోచక అరుణ కూడా పరమేశ్వర్ వున్న చోటుకు వచ్చి కూర్చుంది. చేతిలో వున్న కాయితాల

పక్కకి పెట్టి "అదేం, నువ్వెక్కడికీ వెళ్ళ లేదా" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

మాట్లాడకుండా, యథాలాపంగా కాయితాల్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని చూసి. కళ్ళు పెద్దవిగా చేసి కొని ఆశ్చర్యంగా అంది. "ఓ.... నువ్వు కవిత్వం కూడా వ్రాస్తావన్న మాట."

చిరునవ్వుతో గులాబీ రెమ్మను విరిగిన గులాబీని చూస్తూండి పోయాడు పరమేశ్వర్.

అంతా చదివాక, మెరిసే కళ్ళతో అతన్ని చూస్తూ అంది అరుణ. "బావా, నువ్వు వర్ణించావే, ఆ సుందరి ఎవరు ?"

చేతిలోని గులాబీని కన్నులరమోడ్చి ఆఘ్రాణిస్తూ అన్నాడు కొంటెగా.

"ఈ గులాబీ సుందరే కాకూడదా ?"

అతనంటున్నది గులాబీరంగు డ్రస్ వేసుకున్న తన్ను ఉద్దేశించి అన్నాడో, తన చేతిలోని గులాబీని ఉద్దేశించి అన్నాడో అరుణకు అర్థం కాలేదు. కలవరపాటు అణచుకుంటూ అన్నది. "నీలాంటి మొరటువాడికి ఆ పువ్వు ఎందుకు ?"

"ఏం, అది నా చేతుల్లో వుంటే నీకు జలసీగా ఉందా ? పోనీ నువ్వే తీసుకో...."

"ఊహూ నాకేం అక్కర్లా..."

"పోనీలే. నా సుందరిని నా దగ్గరే వుంచుకుంటా...." చాచిన చెయ్యి వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

అతనికేసి కోపంగా ఓసారి చూసి, మొహం పక్కకి తిప్పేసుకుందరుణ.

"అబ్బ ఏం అలక ! నిజంగా ఈ ఆడవాళ్ళని అర్థం చేసుకోవటం చాలా కష్టమే !" స్వగతంగా అనుకున్నట్లు పైకే అన్నాడతను.

"అరుణా........"

"..........."

"కోపం వచ్చిందా అరుణా. ఆమెకు దగ్గరగా జరిగి చేయి అందుకుంటూ లాలనగా అన్నాడు. "ఏదీ చూడనీ, బుగ్గల్లోనే గులాబీలు పూయించగల నా అరుణ అందమైనదో, క్షణంలో వాడిపోయే ఈ గులాబీ అందమైనదో నన్ను చూడనీ."

అతని మాటలకి తనువెల్లా పులకించిపోగా సిగ్గుతో కనురెప్పలు వాల్చుకున్న అరుణని, ఆప్యాయంగా ఆరాధనగా చూశాడు పరమేశ్వర్.

• • •

భోజనం చేసి తన గదిలోకి వెళ్ళబోతూ అరుణ గదిలోకి వెళ్ళి అన్నాడు పరమేశ్వర్ "అరుణా ఏదైనా పుస్తకముంటే ఇవ్వు నిద్ర రావటం లేదు"

"నా దగ్గర నువ్వు చదివే పుస్తకాలేం లేవు బావా."

"పోనీ. నువ్వు చదివే పుస్తకాలే ఇవ్వు." నవ్వుతూ అని తనే చనువుగా, అలమారు తెరచి ఎదురుగా కన్పించిన ఓ పుస్తకం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

"బావ ఏమనుకుంటాడో ఆ పుస్తకం చూసి ..." అనుకుంది తనలో అరుణ.

దాదాపు ఓ గంటపోయాక పుస్తకంతో వచ్చారు పరమేశ్వర్ మళ్ళా వస్తూనే ఓ కుర్చీ లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

"అప్పుడే చదివేశావా." కంగారు అణచుకుంటూ అంది అరుణ.

"ఆఁ...." అంటూ ఆమె మొహంలోకి సూటిగా చూశాడు.

అతని చూపుల నెదుర్కోలేక తలవంచుకుందామె

అరుణ మీంచి మరలిన అతని దృష్టి, అంతవరకూ అరుణ చదువుతూ అక్కడ పెట్టిన పుస్తకం మీద పడింది. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. దాని మీద అట్టమీద వున్న బొమ్మ ఎంతో జుగుప్సాకరంగా అసహ్యంగా వుంది. అది పూర్తి సెక్సు నవల ! తలెత్తి అయోమయంగా చూస్తున్న అరుణని ఉద్దేశించి అన్నాడు. "నువ్వెప్పుడూ ఇలాంటి నవలలే చదువుతావనుకుంటాను,

నీకు బాగా అనక్తి అనుకుంటూ ఇలాంటి నవలలంటే ...."

"నువ్వు చదవవా' కథాన్ని పెంచింపు కుని ఏలాగో అంది.

"చదవటేం ఇంగ్లీషులో ఇంతక్కు మించి నవి చదివాను. కాని హాయిగా మాత్రం చదవలేదు. చూడు అంజూ, ఏమనుకోనంటే నీకోటి చెప్పదల్చుకున్నాను. కాబోయే భర్తగా నాకీ చనువు వుందనుకుంటాను. ఇలాంటి చౌకబారు సెక్సు నవలలు చదవడం, రొమాంటిక్ ఇంగ్లీష్ పిక్చర్లు చూడటం టీనేజర్స్‌కి అంత మంచిదికాదు. అవి లేని పోని ఆలోచన్లని పెంచి మనసుని పెడదారిని పట్టేలా చేస్తాయి. వచ్చినప్పటి నుంచి నేను నిన్ను స్టడీ చేస్తూనే ఉన్నాను. వాటి ప్రభావం నీచేతల్లో మాటల్లో కనుపడుతూనే వుంది. నీకు తెలుసనుకుంటాను. నా సబ్జెక్ట్ సైకాలజీ అని నువ్వు ఏమేమో ఊహించుకోవడం అది నీ తప్పుకాదు. నీ మనసుది ; నీ మనసుని ప్రేరేపింప చేసిన ఆ సినిమాలు, పుస్తకాలే ; నువ్వేకాదు ఇప్పుడు ప్రతివారు చదివేవి చూసేవి ఇలాంటివే. అందుకే పుట్టగొడుగుల్లా ఈ పుస్తకాలు రోజుకో వందరకాలు మార్కెట్లో వచ్చిపడుతున్నాయి, రాసే వాళ్ళదీ అమ్మేవాళ్ళదీ కాదు ఆ తప్పు, చదివే వాళ్ళది, చదివినా మనస్సు అదుపులో పెట్టుకోలేని బలహీనులవి. వాటి ప్రభావంలోపడి ఏవైపు పోతున్నారో తెలుసుకోకుండా యువత దారి తప్పిపోతోంది.

దురదృష్ట మేమిటంటే, మనకీ మంచి సాహిత్య ముందేదాన్ని ఆస్వాదించ లేకపోతున్నాం. తెలుగులో, ఇంగ్లీషులో మంచి సాహిత్యం చాలా వుంది ; అది సంపాదించి చదువు అలవాటుచేసే ఇక ఈ పుస్తకాల వైపు నీ దృష్టి పోదు... మంచి సాహిత్యాన్ని చదివితే నీ బుద్ధి వికసిస్తుంది. మేధ ప్రకాశిస్తుంది ఇంగ్లీషులో మంచి సాహిత్యం వుంది నువ్వు చదివే పుస్తకాలు నీ స్నేహితుల గురించి నాకు చెప్పు నేను ... గురించి చెప్తాను అని, ఇలా అంటున్నానని కోపమా ?

"........................"

"వుంటుంది, తప్పకుండా నీకు మొదట కోపంగానే వుంటుంది. ఆచరించిచూసినట్లయితే నా మాటల్లో నిజం నీకే తెలుస్తుంది."

నేను రేపు ఉదయమే బయల్దేరుతున్నాను. వివాహమయ్యేవరకు మన మనసును మన అదుపులో వుంచుకోడం మంచిది. అది భావి జీవితానికి సుఖసోపానాలను అమరుస్తుంది. అలా జరగనినాడు వైవాహిక జీవితంలో సుఖంగా, శాంతి లోపించి జీవన మాధుర్యం కరువౌతుంది. అనురాగం ఆప్యాయతలను కాపాడుకొంటను. ఇదంతా నీ శ్రేయోభిలాషిగా మన భవిష్యత్తును సుందరతరం చేసుకోవాలనే ఉద్దేశంతోనే చెప్పాను నీకేమైనా కష్టం అనిపిస్తే క్షమించు ఏమైనా. నువ్వంటే నాకున్న భావం ఈ పాటికి నీ కర్థం అయే వుంటుందనుకుంటూ...వస్తా."

* * *

అది ఆనంద, పరమేశ్వర్ల వివాహమైన రోజు, ఏకాంతంలో, "బావా ! ఆనాడు మీరు చేసిన హితోపదేశం తు చ. తప్పక ఆచరించాము కాబట్టే నీ భార్యనయ్యే అదృష్టం కలిగింది. నిజంగా ఆనాడు నువ్వు నా కళ్ళు

బ్రతుకంతా భయం భయం

— పినిశెట్టి వెంకటేశ్వరరావు

భయం! భయం! భయం! భయం!
బ్రతుకంతా భయం! భయం!
పస్తులతో బాధలతో
అనుక్షణం అయోమయం!

వెతలన్ని ఒక్కుమ్మడి
వెతుక్కుంటు వస్తున్నవి;
ముసురుకుంటు జీవితాల
ఉసురుసు రనిపిస్తున్నవి॥

చక్కెర ధర చూస్తుంటే
చుక్కలలో చూస్తున్నది
గ్రుక్కెడు "కాఫీ" లేదని
గుటకలేల భాయి॥

బియ్యంలో రాళ్ళున్నాయని
బిర్రబిగుసుకోకు
"పర్వతాలు" లేనందుకు
పరవసించవోయి॥

"మంచి" నూనె నమ్ముకొని
వంచన పాలవకు;
"నేతి బీర" తెచ్చుకొని
"నేయి" జుర్రు భాయి॥

కిరోసిన్ క్యూలో నిల్చొని
"కృష్ణవేణి"ని తల్చుకోకు
ఈ రోజెన్ని "క్యూ" లో
'యాదుంచుకో దోస్త్!

పచ్చి కొబ్బరినూనెలు
"మబ్బుల్లో" దాక్కున్నవి;
అప్పటొప్ప లక్ష రీసు
అబ్బురమైపోయెను॥

ధర లవిగో పందెంవేసి
వుర్కి వురికి పోతున్నవి;
అరకొర జీతాలతోటి
అర్ధాకలి బ్రతుకాయెను॥

ఏదేది రాముని రాజ్యం?
ఏదున్నది గాంధీరాజ్యం?
ఇదియా నెహ్రూ సోషలిజం?
ఇంకెప్పుడు జనతా సమతా
వీర భోజ్యం?

★

తెరిపించకపోతే జీవితంలో నేను భ్రష్టు రాలనై పూర్తిగా నాశనమైపోయి వుండే దాన్ని. ఈనాడు ఈతృప్తి నాకు ఉండేదే కాదు."

"నా అందాల అరుణని, అలా నాశనం కానిస్తానా ...." ఆమెను ఆప్యాయంగా హృదయానికి హత్తుకుంటూ అన్నాడు పరమేశ్వర్ !!....

★